

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Релігійна організація «Вищий духовний навчальний заклад
«Таврійський християнський інститут»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

Таврійського християнського інституту
від 18 червня 2021 року (протокол № 1)

Введено в дію наказом ректора

Таврійського християнського інституту
від 21 червня 2021 року № 25

В. С. Синій

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ
ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
ТАВРІЙСЬКОГО ХРИСТІЯНСЬКОГО ІНСТИТУТУ**

I. Загальні положення

1.1. Положення про підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Таврійського християнського інституту (далі - Положення) визначає порядок, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Таврійського християнського інституту (далі - Інститут), включаючи механізм оплати та умови визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Положення розроблено відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800, Порядку реалізації права на академічну мобільність, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 року № 579, Положення про освітній процес у Таврійському християнському інституті.

1.3. Педагогічні і науково-педагогічні працівники Інституту зобов'язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.4. Метою підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.5. Основними завданнями підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Інституту є:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах викладацької, управлінської діяльності та/або спеціальності;
- ознайомлення з сучасними тенденціями розвитку вищої освіти, досягненнями педагогічної науки та богословської освіти;
- розвиток критичного мислення;
- опанування інноваційних форм, методів і засобів навчання та викладання;
- набуття досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах професії, посади, спеціальності;
- розуміння та застосування сучасної нормативної бази у питаннях освіти, академічної доброчесності, інклюзивного навчання тощо в управлінській та викладацькій діяльності;
- формування й розвиток цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої та інших компетентностей;
- отримання нових знань у галузі педагогіки, психології, соціології, філософії, релігієзнавства та богослов'я.

1.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію як в Україні, так і за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.7. Система внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Таврійського християнського інституту включає в себе підвищення кваліфікації.

II. Форми та види підвищення кваліфікації

2.1. Педагогічні і науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами та видами.

2.2. Формами підвищення кваліфікації є:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);
- дуальна;
- на робочому місці;
- на виробництві тощо.

Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.3. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації, у тому числі участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо;
- стажування.

2.4. Окремі види діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідного до чинного законодавства).

2.5. Педагогічні і науково-педагогічні працівники самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).

2.6. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в рамках міжнародних проектів, програм академічної мобільності, міжнародної співпраці із закладами-партнерами та з власної ініціативи.

III. Суб'єкти підвищення кваліфікації

3.1. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична чи фізична особа, у тому числі фізична особа - підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

3.2. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

3.3. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи педагогічних та/або науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

3.4. Суб'єкти підвищення кваліфікації можуть розробляти програми підвищення кваліфікації на основі типових програм підвищення кваліфікації, що затверджуються Міністерством освіти і науки України.

IV. Організаційні умови проходження підвищення кваліфікації

4.1. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Інституту забезпечується відповідно до чинного законодавства України.

4.2. Організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Інституті за основним місцем роботи, визначаються відповідно до чинного законодавства та цього Положення.

4.3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники Інституту підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

4.4. Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Інституту протягом п'яти років має бути не меншим, ніж 180 годин (6 кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи).

4.5. Проректори та керівники структурних підрозділів Інституту, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом перших двох років роботи. Обсяг підвищення кваліфікації для таких працівників становить 90 годин (3 кредити Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи).

4.6. Підвищення кваліфікації педагогічними і науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Інституту на певний рік, що формується, затверджується і виконується відповідно до цього Положення.

4.7. Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

4.8. Педагогічні та науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Інституту на відповідний рік.

4.9. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників встановлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС), за накопичувальною системою. Один кредит ЄКТС становить 30 годин.

4.10. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників), найменування, мету, напрям, зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, спеціальні тощо).

4.11. Програма також може містити інформацію про:

- розподіл годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо);
- особу (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо);
- строки виконання програми;

- місце виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо), очікувані результати навчання;

- вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання освітньої послуги;

- графік освітнього процесу;

- мінімальну та максимальну кількість осіб в групі;

- академічні, професійні можливості за результатами опанування програми;

- можливість надання подальшої підтримки чи супроводу;

- додаткові послуги (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо);

- документ, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

4.12. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

4.13. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

4.14. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

4.15. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та/або науково-педагогічним працівником.

4.16. Між Інститутом та суб'єктом підвищення кваліфікації, в якому працівник Інституту проходить стажування, укладається відповідний договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна програма є невід'ємним додатком до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (дodatка до договору).

4.17. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Інституту може здійснюватися в:

- Таврійському християнському інституті;

- іншому закладі освіти;

- науковій установі.

Керівником такого стажування призначається педагогічний, науково-педагогічний працівник чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

4.18. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі - керівник стажування).

4.19. Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування педагогічних та/або науково-педагогічних працівників.

4.20. Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

V. Документи про підвищення кваліфікації

5.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

5.2. Суб'єкт підвищення кваліфікації забезпечує оприлюднення на власному веб-сайті перелік виданих документів про підвищення кваліфікації та містить наступну інформацію:

- прізвище та ініціали (ініціал імені) педагогічного або науково-педагогічного працівника, який пройшов підвищення кваліфікації;

- форму, вид, тему (напрямок, найменування) підвищення кваліфікації та його обсяг (тривалість) в годинах або кредитах ЄКТС;

- дату видачі та обліковий запис документа про підвищення кваліфікації.

5.3. У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та/або науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців);

- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;

- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

- опис досягнутих результатів навчання;

- дата видачі та обліковий запис документа;

- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

5.4. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання Вченою радою Інституту.

VI. Визнання результатів підвищення кваліфікації

6.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

6.2. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням Вченої ради Інституту.

6.3. Педагогічний або науково-педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до Вченої ради Інституту клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

6.4. У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Інституту та/або в електронному портфоліо педагогічного або науково-педагогічного працівника (у разі наявності). Форму звіту визначає Інститут.

6.5. Клопотання працівника або його звіт про результати підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти, протягом двох місяців з дня його подання розглядається на засіданні Вченої ради Інституту.

6.6. Для визнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада заслуховує педагогічного або науково-педагогічного працівника щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про:

- визнання результатів підвищення кваліфікації;
- невизнання результатів підвищення кваліфікації.

6.7. У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації Вчена рада Інституту може надати рекомендації педагогічному або науково-педагогічному працівнику щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації та/або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації Інституту до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

6.8. Результатом підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних та/або часткових професійних та/або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

6.9. Окремі види діяльності педагогічних та науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування,

самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до чинного законодавства.

6.10. Зарахування окремих видів діяльності, їх результатів та обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Інституту здійснюється Вченою радою Інституту.

6.11. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених чинним законодавством, визнається Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників.

6.12. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше, ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

6.13. Наукове стажування науково-педагогічних працівників Інституту, що здійснюється відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», визнається Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників за умови дотримання нормативних вимог з проходження наукового стажування.

6.14. Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних працівників Інституту зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

6.15. Результати інформальної освіти (самоосвіти) педагогічних або науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене звання можуть бути визнані Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

6.16. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

6.17. Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації педагогічних або науково-педагогічних працівників.

6.18. Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

6.19. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації педагогічних працівників Інституту, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладання трудового договору з педагогічними та науково-педагогічними працівниками Інституту.

VII. Фінансування підвищення кваліфікації

7.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти фізичних та/або юридичних осіб, власні надходження Інституту, інші джерела, не заборонені законодавством.

7.2. У разі підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників за рахунок коштів, затверджених у кошторисі Інституту на підвищення кваліфікації, укладення договору між керівником Інституту та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

7.3. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Інституту, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації в обсязі, встановленому законодавством, і відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, які працюють в Інституті за основним місцем роботи.

7.4. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- педагогічними і науково-педагогічними працівниками Інституту, які працюють за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Інституту;

- іншими особами, які працюють в Інституті на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

7.5. На час підвищення кваліфікації педагогічним або науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за педагогічним або науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

7.6. Факт підвищення кваліфікації педагогічного або науково-педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується керівником Інституту або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

Додаток 1
до Положення про підвищення
кваліфікації педагогічних і науково-
педагогічних працівників Таврійського
християнського інституту

Ректору
Таврійського християнського інституту

(П. І. Б. ректора)

(посада працівника)

(П. І. Б. працівника)

ЗАЯВА
про направлення на підвищення кваліфікації

Відповідно до плану підвищення кваліфікації на _____ рік прошу
направити мене до

(найменування суб'єкта підвищення кваліфікації)

для проходження підвищення кваліфікації у період з « ____ » _____ 202__ року
по « ____ » _____ 202__ року включно.

Мета підвищення кваліфікації _____

Форма підвищення кваліфікації _____

Підвищення кваліфікації здійснюється з відривом / без відриву від
виробництва (освітнього процесу).

дата

підпис

Додаток 2
до Положення про підвищення
кваліфікації педагогічних і науково-
педагогічних працівників Таврійського
християнського інституту

Ректору
Таврійського християнського інституту

(П. І. Б. ректора)

(посада працівника)

(П. І. Б. працівника)

Клопотання

Відповідно до Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800, прошу визнати результати підвищення кваліфікації та документ про підвищення кваліфікації (копія додається), виданий _____

(найменування суб'єкта підвищення кваліфікації)

дата

підпис